

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Gf.I.30.024/2023/4. szám

A Debreceni Ítéltábla a Lohn Ügyvédi Iroda (cím, ügyintéző: dr. Lohn Balázs ügyvéd) által képviselt I. rendű felperes neve (cím) I. rendű és II. rendű felperes neve (cím) II. rendű felpereseknek – a Greskovics Ügyvédi Iroda (cím, ügyintéző: dr. Greskovics István ügyvéd) által képviselt I. rendű alperes neve (cím) I. rendű alperessel szemben szerzői jog megsértése miatt indított perében a Nyíregyházi Törvényszék 13.G.40.222/2020/343/II. számú részítélete ellen az I. rendű felperes által 356. sorszám alatt előterjesztett és 367. sorszám alatt kiegészített fellebbezés folytán meghozta a következő

r é s z í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság részítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a fellebbezett részét részben megváltoztatja, és az I. rendű felperes által fizetendő perköltséget 2 790 788 (kétfélmillió-hétszázkilencvenezer-hétszáznyolcvannyolc) forintba leszállítja, egyebekben helybenhagyja.

Kötelezi az I. rendű felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperes részére 43 952 (negyvenháromezer-kilencszázötvenkét) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi az I. rendű felperest, hogy a határozat jogerőre emelkedésétől számított 60. napig fizessen meg a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlája javára 223 240 (kétszázhuszonháromezer-kétszáznegyven) forint feljegyzett fellebbezési illetéket.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy a határozat jogerőre emelkedésétől számított 60. napig fizessen meg a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlája javára 112 560 (száztizenkétezer-ötszázhatvan) forint feljegyzett fellebbezési illetéket.

Az illeték megfizetése során az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát közleményként fel kell tüntetni.

A részítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] Az Á.-i E.ü.-i E. K. (a továbbiakban: a volt IV. rendű alperes) 2013. augusztus 21-én vállalkozási szerződést kötött a gazdasági társasággal (a továbbiakban: a volt VI. rendű alperes) a TIOP-2.2.7-0./2f/2-20.-00... azonosító számú „J. A. T.k. projekt” (a

továbbiakban: a projekt) kivitelezési munkáinak elvégzésére, továbbá a megvalósulási és a használatbavételi engedélyezési tervdokumentáció elkészítésére.

[2] A volt VI. rendű alperes 2013. szeptember 3-án tervezési szerződést kötött az I. rendű alperessel, amelyben 54 000 000 Ft + áfa, azaz 68 580 000 Ft átalánydíj ellenében megrendelte tőle a projekt II-IV. ütemű munkáinak kivitelezéséhez szükséges technológiai, kiviteli, engedélyezési és tendertervek elkészítését, valamint a szerződésben meghatározott egyéb feladatok elvégzését. A szerződő felek a tervezési szerződést többször módosították, amelynek eredményeként az I. rendű alperes feladatait bővítették, az őt megillető vállalkozói díjat pedig 160 550 000 Ft + áfa összegre felemelték.

[3] A Nyíregyházi Törvényszék 13.G.40.142/2012/553. számú elsőfokú, a Debreceni Ítéltábla Gf.I.30.465/2016/6. számú másodfokú, és a Kúria Pfv.IV.20.683/2017/4. számú felülvizsgálati eljárásban meghozott részítéletei szerint a volt IV. rendű alperes a 2013. augusztus 21-én kelt vállalkozási szerződés megkötésével megsértette a felperesek és B. B. szerzői jogait.

[4] Az I. rendű alperes a 2013. szeptember 3-án kelt, s utóbb többször módosított tervezési szerződésben foglalt vállalkozói díjat átvette, a kötelezettségeit pedig teljesítette, ennek során azonban nem használt fel olyan terveket, amelyeket az I. rendű felperes készített.

[5] Az I. rendű felperes a módosított keresetében arra kérte a bíróságot, hogy kötelezze az I. rendű alperest a szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény (továbbiakban: Szjt.) 94. §-a (1) bekezdésének e) pontja alapján 572 517 500 Ft jogsértéssel elért gazdagodás és járuléakai, továbbá az Szjt. 16. §-a, 42. §-a és 94. §-ának (2) bekezdése alapján 24 082 500 Ft kártérítés és járuléakai megfizetésére. Arra hivatkozott, hogy az I. rendű alperes – egyebek mellett – a 2013. szeptember 3-án kelt tervezési szerződés teljesítése során is megsértette a szerzői jogait, ezért az általa átvett 160 550 000 Ft vállalkozói díj 15 %-át elmaradt haszon, 85 %-át pedig jogsértéssel elért gazdagodás címén köteles megtéríteni neki.

[6] Az I. rendű alperes a 2013. szeptember 3-án kelt tervezési szerződéssel összefüggő kereset elutasítását kérte elsődlegesen elévülés miatt, másodlagosan pedig szerzői jogi jogsértés hiányában.

[7] Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott részítéletével az I. rendű felperes által az I. rendű alperessel szemben 160 550 000 Ft megfizetése iránt előterjesztett keresetet elutasította, és kötelezte az I. rendű felperest, hogy fizessen meg az I. rendű alperesnek 4 832 985 Ft perköltséget. A határozatának fellebbezett részét azzal indokolta, hogy az I. rendű alperes a részítélettel elbírált kereseti kérelem tekintetében teljes pervesztes lett, ezért a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: 1952. évi Pp.) 78. §-ának (1) bekezdése alapján köteles az I. rendű alperes jogi képviselői munkadíjból álló perköltségének megfizetésére. Ennek összegét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (a továbbiakban: R.) 3. §-ának (2) bekezdése alapján állapította meg, amelynek mérséklésére nem látott lehetőséget, hiszen azt nem indokolta sem az I. rendű alperes ügyvédei által kifejtett munka mennyisége és minősége, sem pedig az ügy bonyolultsága.

[8] Az I. rendű felperes a fellebbezésében arra kérte az ítéltáblát, hogy szállítsa le az általa fizetendő perköltséget 635 000 Ft-ra. Arra hivatkozott, hogy ilyen nagyságrendben nincs likvid eszköze, mert az elsőfokú bíróság a 343/I. számú jogerős végzésével megszüntette a pert a volt VI. rendű alperessel szemben előterjesztett keresete tekintetében, és kötelezte őt, hogy fizessen meg a volt VI. rendű alperesnek 635 000 Ft perköltséget, így a pénzeszközeit ezen kötelezettség teljesítésére kell fordítania. A részítélettel elbírált igény csak a teljes kereset kisebb részét teszi ki, ezért a jogvitát lezáró érdemi döntésben kapott perköltség is alkalmas lehet az I. rendű alperes képviselőtét ellátó ügyvéd tevékenységének ellentételezésére. Az I. rendű alperes részére járó perköltségnek arányban kell állnia a volt VI. rendű alperesnek megítélt jogi képviselői munkadíjjal.

[9] Az I. rendű alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú részítélet fellebbezett részének helybenhagyására irányult, annak helyes indokai alapján.

[10] Az ítéltábla fellebbezés hiányában nem érintette az elsőfokú bíróság részítéletének azt a rendelkezését, amelyik az I. rendű felperes által az I. rendű alperessel szemben 160 550 000 Ft megfizetése iránt előterjesztett keresetet elutasította, továbbá azt sem, amelyik kötelezte az I. rendű felperest, hogy fizessen meg az I. rendű alperes részére 635 000 Ft perköltséget. A fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között kizárólag abban foglalt állást, hogy az I. rendű felperes alappal kérte-e az általa fizetendő perköltség leszállítását 635 000 Ft-ra, vagy nem [1952. évi Pp. 253. §-ának (3) bekezdése]. Ennek eredményeként a fellebbezést részben alaposnak találta.

[11] Az I. rendű felperes ugyanis 572 517 500 Ft jogsértéssel elért gazdagodás és 24 082 500 Ft kártérítés, azaz mindösszesen 596 600 000 Ft és járulékainak megfizetésére kérte kötelezni az I. rendű alperest, amelyből a részítélettel elbírált 160 550 000 Ft tőkeösszegű kereset 26,91 %-ot tett ki. Az I. rendű alperes az elsőfokú eljárás során – az R. 3. §-a (2) bekezdésének c) pontjában és 4/A. §-ának (1) bekezdésében írt szabályok szerint kiszámítva – 596 600 000 Ft perérték alapulvételével 8 166 000 Ft + áfa, azaz 10 370 820 Ft jogi képviselői munkadíjat előlegezett meg. Ebből a részítélettel elbírált keresetre 26,91 %, azaz 2 790 788 Ft esik, így az e körben teljes pernyertes I. rendű alperest perköltségként nem 4 832 985 Ft, hanem ez az összeg illeti meg.

[12] Ennek mérséklésére ugyanakkor nem volt lehetőség, erre ugyanis – az elsőfokú részítéletben kifejtett helyes indokokkal egyezően – nem adott alapot sem az ügy bonyolultsága, sem pedig az I. rendű alperes ügyvédje által végzett jogi képviselői tevékenység mennyisége és minősége. Az elsőfokú bíróságnak nem kellett mérlegelnie az I. rendű alperest megillető jogi képviselői munkadíj mértékének meghatározása során az I. rendű felperes fizetőképességét sem, így az ezzel ellentétes fellebbezési érvelés sem foghatott helyt. Alaptalanul hivatkozott az I. rendű felperes arra is, hogy az I. rendű alperes részére megítélt ügyvédi munkadíjnak arányban kell állnia a volt VI. rendű alperesnek megítélt perköltséggel. Az I. rendű felperes ugyanis az I. rendű alperestől a részítélettel elbírált körben 160 550 000 Ft és járulékai, a volt VI. rendű alperestől pedig – ezzel részben egyetemesen – 24 082 500 Ft és járulékai megfizetését kérte, amely az R. 3. §-a (2) bekezdése alapján jelentősen eltérő ügyvédi munkadíjak megállapítására vezet. Akadályozza a két alperesnek megítélt ügyvédi munkadíjak összehasonlítását az is, hogy ezek összege az I. rendű és a volt VI. rendű alperesek jogi képviselői által kifejtett tevékenységek mennyisége és minősége közötti különbség miatt is eltérhet egymástól. Nem volt helye tehát az I. rendű alperest

megillető ügyvédi díj leszállításának arra hivatkozással sem, hogy az elsőfokú bíróság a volt VI. rendű alperesnek 635 000 Ft jogi képviselői munkadíjat ítelt meg.

[13] A kifejtett okok miatt az ítéltábla az elsőfokú bíróság részítéletének fellebbezett részét az 1952. évi Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján a rendelkező részben írt módon részben megváltoztatta, egyebekben pedig helybenhagyta.

[14] A fellebbezési perérték 4 832 985 Ft – 635 000 Ft, azaz 4 197 985 Ft volt, amelyhez képest az I. rendű felperes 33,52 %-ban, az I. rendű alperes pedig 66,48 %-ban lett pernyertes. A másodfokú eljárás során a felek a jogi képviselőik munkadíját számították fel, amely az R. 3. §-ának (2) és (5) bekezdései, valamint 4/A. §-ának (1) bekezdése alapján mindkettőjük esetében 105 000 Ft + áfa, azaz 133 350 Ft volt. Ebből a pernyertességük arányában az I. rendű felperes 33,52 %, azaz 44 699 Ft, az I. rendű alperes pedig 66,48 %, azaz 88 651 Ft megtérítését követelhetette az ellenfelétől. Az egymással szemben fennálló perköltség-követelések összevezetése után az ítéltábla az I. rendű felperest 43 952 Ft másodfokú perköltség megfizetésére kötelezte az I. rendű alperes részére [1952. évi Pp. 81. §-ának (1) bekezdése].

[15] A felek a I. rendű felperes illetékfeljegyzési joga folytán feljegyzett 335 800 Ft fellebbezési illetéket a pervesztességük arányában kötelesek megfizetni az állam részére [6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (2) bekezdése, 1952. évi Pp. 81. §-ának (1) bekezdése].

Debrecen, 2023. március 2.

Dr. Bakó Pál s.k. a tanács elnöke, Dr. Molnár Tibor Tamás s.k. előadó bíró, Dr. Árok Krisztián s.k. bíró